

ΤΑ ΖΩΑ ΚΑΙ ΤΑ ΦΥΤΑ ΤΗΣ ΠΕΡΙΟΧΗΣ ΜΑΣ

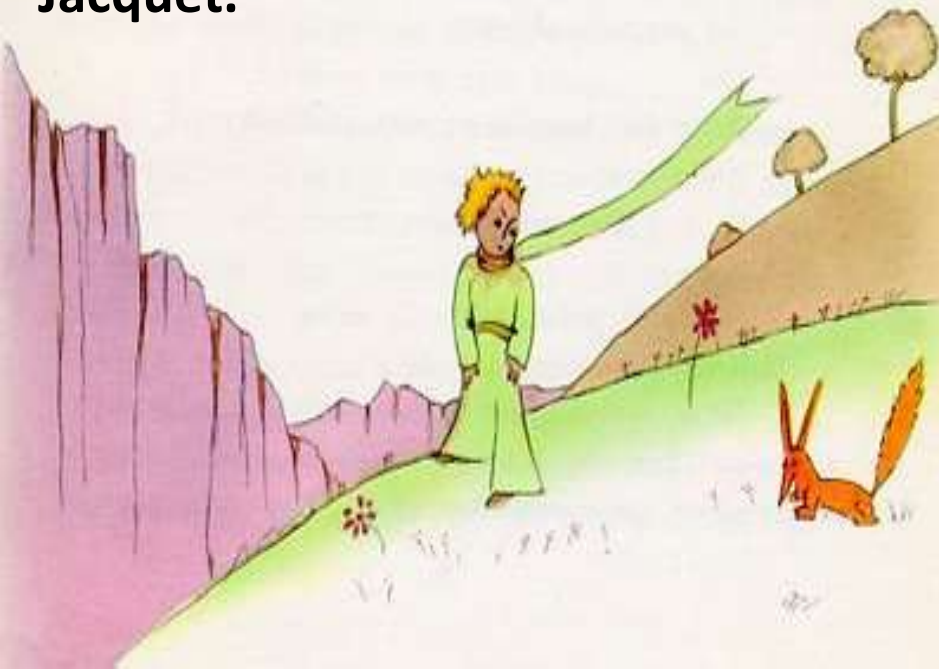

Στην περιοχή μας ζουν διάφορα ζώα, άλλα είναι οικόσιτα και άλλα άγρια που τα συναντούμε στην εξοχή . Τα αιγοπρόβατα , τα βοοειδή , καθώς και τα άλογα εκτρέφονται από κτηνοτρόφους. Στους στάβλους των σπιτιών υπάρχουν πουλερικά όπως κότες, πάπιες, χήνες ,γαλοπούλες, κατσίκες , αγελάδες, κουνέλια . Αυτά τα ζώα χρησιμεύουν για τη διατροφή της οικογένειας. Τα ζώα που συναντούμε στους αγρούς είναι θηλαστικά, πτηνά, ερπετά, και έντομα. Άλλα είναι ωφέλιμα, άλλα επιζήμια όμως όλα έχουν λόγο ύπαρξης και είναι αναπόσπαστο κομμάτι στην τροφική αλυσίδα και στη διατήρηση της ζωής. . Στην αναζήτηση μας ανακαλύψαμε διάφορες δοξασίες και παραδόσεις που χρονολογούνται από την αρχαιότητα και τη λαϊκή παράδοση. Αναζητήσαμε ακόμη τα φυτά, δηλαδή τα δέντρα, τους θάμνους και τα άνθη, τα λουλούδια του κήπου και τα αγριολούλουδα. Τέλος προσπαθήσαμε να βρούμε τα ονόματα τους στα γαλλικά και να μάθουμε για τα είδη αυτά που ζουν και σ αυτή τη χώρα της Ευρώπης. Στην εργασία μας αυτή συλλέξαμε στοιχεία για αρκετά απ' αυτά τα είδη και αναφερόμαστε αναλυτικά για ορισμένα.

Στην ελληνική λογοτεχνία αρκετοί συγγραφείς, ποιητές αναφέρονται στα ζώα και τα φυτά της πατρίδας μας. Ζαχαρίας Παπαντωνίου, Στέφανος Γρανίτσας , Σπύρος Μελάς, Γιάννης Βλαχογιάννης, Κώστας Κρυστάλλης , Γεώργιος Δροσίνης , Ιωάννης Βηλαράς , Άγγελος Βλάχος , Μιχάλης Μαλακάσης και βέβαια η Πηνελόπη Δέλτα.

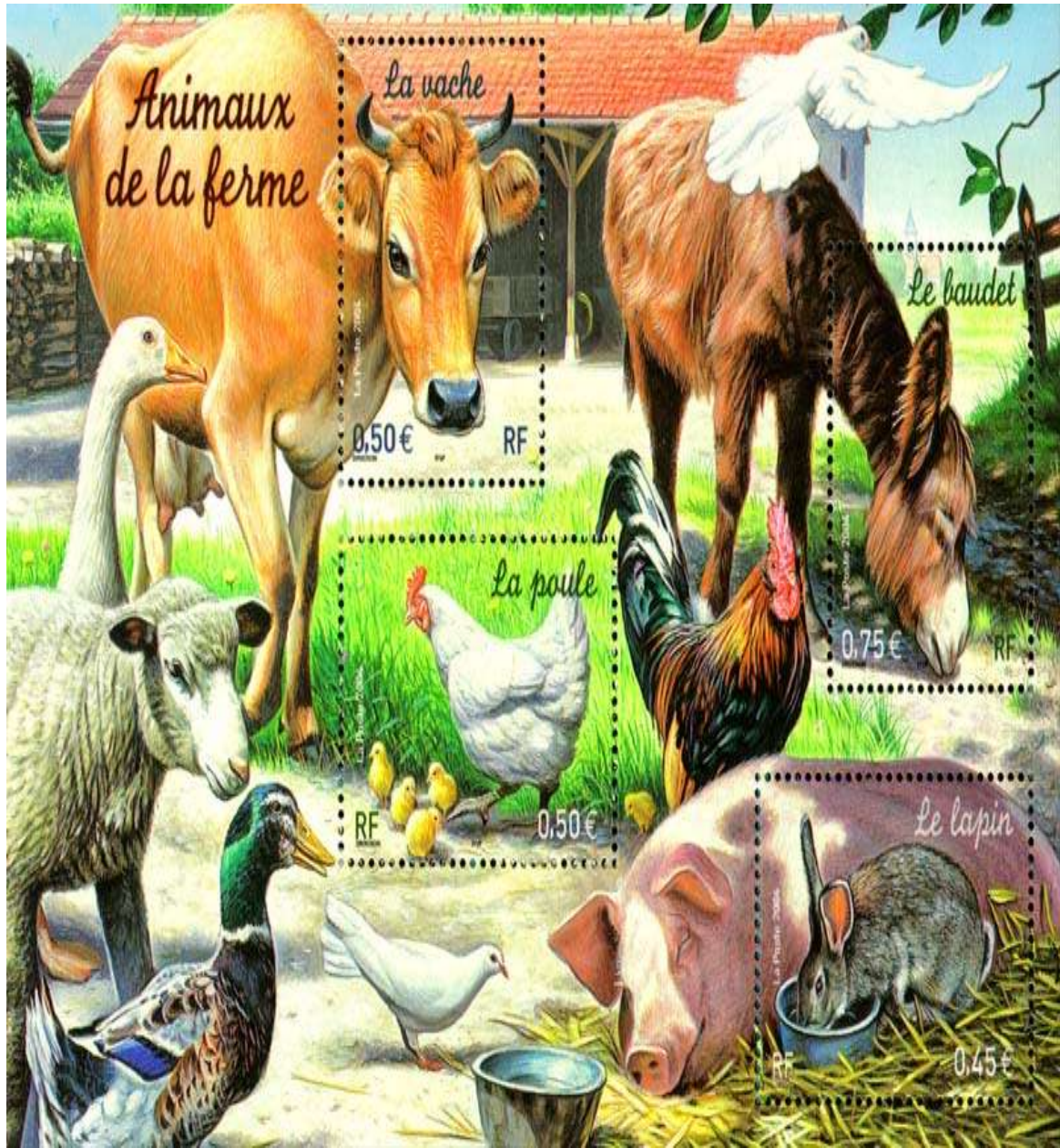
Από τη γαλλική λογοτεχνία αναφέρουμε το Μικρό Πρίγκιπα Le Petit Prince d' Antoine de Saint Exupery . Επίσης τον Jean de la Fontaine και τους 'Μύθους' του 'Les Fables', που πολλοί απ' αυτούς είναι απόδοση των αισώπειων μύθων. Ανακαλύψαμε ακόμα μια γαλλική ταινία με θέμα τη φιλία ανάμεσα σ' ένα κορίτσι και μια αλεπού. Le Renard et l' enfant de Luc Jacquet.

LE LOUP ET L'AGNEAU
FABLE DE
LA FONTAINE

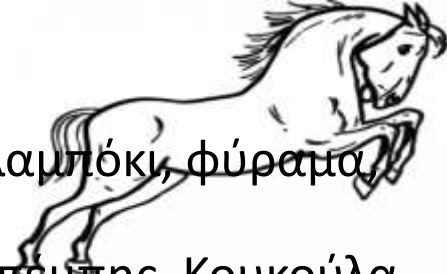
LES ANIMAUX DE LA FERME ΤΑ ΖΩΑ ΤΟΥ ΑΓΡΟΚΤΗΜΑΤΟΣ

- Le cheval : το άλογο,
- un ane : ο γάιδαρος ,
- le chien : ο σκύλος,
- le chat : η γάτα,
- le mouton : το πρόβατο
- l agneau : το αρνί,
- la vache : η αγελάδα
- le cochon : το γουρούνι,
- la chevre : η κασίκα,
- le lapin : το κουνέλι,
- le coq : ο κόκορας,
- la poule : η κότα,
- l oie : η πάπια
- le canard : η χήνα,
- la dinde : η γαλοπούλα ,
- le pigeon : το περιστέρι.

ΤΑ ΑΛΟΓΑ

Τα άλογα ,γαϊδούρια ,μουλάρια τρώνε: Σανό ,άχυρο, τριφύλλι, καλαμπόκι, φύραμα, «γερμά », αλάτι, ζάχαρη, κριθάρι, βρώμη, ψωμί, μήλα & χορτάρι.

Έχουν ονόματα όπως αυτά: Μπάλιος , Καράς, Ψαρής, Κοκκίνης , Μπεμπής, Κουκούλα, Ναυσικά, Γιούλα, Τσιουπα, Καρολίνα, Ολίβια, Μέρτσιος, Πέλα, Γκίτσαρος, Τίκος.

Υπάρχουν διάφορες ράτσες, μερικές είναι: Πίνδου, Αραβικά, Θεσσαλικά, Κρητικά, πόνι, Αγγλικά, Ανδαλουσιανά.

Έχουν διαφόρους τρόπους για να επικοινωνούν με τα αφεντικά τους: Όταν είναι φοβισμένα βάζουν την ουρά τους κάτω από τα σκέλια. Όταν είναι χαρούμενα χλιμιντρίζουν.

Τα άλογο παρουσιάζει διάφορα είδη βηματισμών και οι βηματισμοί αυτοί εξαρτώνται από το μήκος του διασκελισμού που κάνει το άλογο. Με βάση το διασκελισμό υπάρχουν οι παρακάτω τύποι βαδίσματος: «αραβανι», «καραισκινι», «τροτ», «καλπασμός»

Τα χρησιμοποιούμε για ιππασία, για αγροτικές δουλειές, για μεταφορές & για ξυλεία. Τα κρατάμε όσο ζουν, τα γέρικα ζώα είναι όπως οι γέροι άνθρωποι.

Τα πλένουμε και αφού στεγνώσουν τα ψεκάζουμε με μια λοσιόν που απομακρύνει τα έντομα. Τα χτενίζουμε, τα κουρεύουμε (χαίτη-ουρά), τους βάζουμε πέταλα για να προστατεύονται οι οπλές τους. Τα στολίζουμε με χάντρες και πλεχτές φούντες. Τους φοράμε χαλινάρια με σέλα για ιππασία και καπίστρι με σαμάρι για δουλειές.

Στη Θεσσαλία υπήρχαν ιπποφορβεία και εκτρέφονταν άλογα για το ιππικό. Το ιππικό του στρατού παλιότερα στελεχωνόταν από Θεσσαλούς ιππείς. Το σήμα της ποδοσφαιρικής ομάδας της Λάρισας είναι ένα άλογο. Το άλογο του μέγα Αλέξανδρου ο Βουκεφάλας προέρχονταν από τα ιπποφορβεία της αρχαίας Φάρσαλου.

ΑΙΓΟΠΡΟΒΑΤΑ

1) Παραδοσιακές ονομασίες:

Γαλάρια: είναι τα ζώα που γεννήσαν και μας δίνουν το γάλα (πρόβατα-γίδια).

Στέρφα: είναι τα ζώα που δεν γενούν (πρόβατα-γίδια)

Σουγγάρια: είναι τα πρόβατα η τα γίδια που γενούν αργότερα

Ζυγούρι: λέγεται το αρνί που είναι 1 έτους

Μπλιώρια: λέγονται τα θηλυκά (πρόβατα-γίδια) που είναι 2 ετών και γεννάνε πρώτη φορά.

Βιτουλι: λέγεται το κασίκι που είναι 1 έτους

Γκίόσα: λέγεται η προβατική η γίδα μεγάλης ηλικίας που δεν γεννάει πλέον.

2) Τα ξεχωρίζουμε με κάποια ονομασία?

Μπέλα: λέγονται τα ζώα που είναι τελείως άσπρα.

Λαΐα: λέγεται η μαύρη προβατίνα.

Λιαρα: λέγονται αυτά που έχουν μαύρο και άσπρο

Μπάρτζα: λέγονται αυτά που έχουν καφεκόκκινο χρώμα

Κουάτσινο: είναι αυτό που έχει άσπρο σώμα και κόκκινες βουλές στο πρόσωπο.

Βάκρενο: είναι άσπρο με μαύρες βουλές στο πρόσωπο.

Καλισιο: είναι αυτό που έχει άσπρο το σώμα και μαύρους κύκλους στα ματιά.

Βακούφικο: είναι το ζώο που το αφιερώνουν σε ένα άγιο.

Τι φυλές εκτρέφονται;;, ποιες για το γάλα και ποιες για το κρέας

Οι φυλές που εκτρέφονται είναι:

Τα βλάχικα, τα караγκούνικα, τα χιώτικα, τα λακών, τα γαλλικά τα αιγυπτιακά, & τα μυτιληναίικα.

Για το κρέας: βλάχικα, караγκούνικα, χιώτικα, μυτιληναίικα

Για το γάλα: λακών, γαλλικά, αιγυπτιακά κλπ.

3) Υπάρχουν κοπάδια που μετακινούνται η που μένουν σε εγκαταστάσεις?

Μετακινούνται: τα βλάχικα, τα караγκούνικα, τα μυτιληναίικα, τα χιώτικα.

Μένουν σε εγκαταστάσεις: τα λακών, τα γαλλικά, και τα αιγυπτιακά κλπ.

ΟΙ ΑΓΕΛΑΔΕΣ

Τα ζώα που έχουμε εμείς είναι οι αγελάδες ελευθέρας βοσκής . Η ράτσα που έχουμε εμείς είναι Λιμουζέν. Η τροφή που τρώνε είναι: Καλαμπόκι, κριθάρι, πίτυρα, και σόγια. Επίσης τρώνε άχυρο και σανό. Το καλοκαίρι τα ζώα είναι στο βουνό ελευθέρας βοσκής, και τον χειμώνα τα δένουμε στον στάβλο. Τα μοσχάρια που παίρνουμε από τις αγελάδες τα αποκόβουμε στο τρίμηνο, και τα βάζουμε σε άλλον στάβλο για πάχυνση και τα σφάζουμε στον χρόνο. Τα μοσχάρια που σφάζουμε, το κρέας δεν το κρατάμε για μας αλλά το δίνουμε στο χασάπη .

ΤΑ ΚΟΥΝΕΛΙΑ

Τα κουνέλια είναι πολύ όμορφα, έχουν πολύ απαλή γούνα. Στον στάβλο μας έχουμε πάνω από 15 κουνέλια, μικρά και μεγάλα, τα έχουμε εκεί σε ειδικά κλουβιά, τα ταΐζουμε, κάθε μέρα, πρωί βράδυ. Το φαγητό τους είναι τριφύλλι, καρπός, χόρτα. Μ' αρέσει να τα παίρνω αγκαλιά και να τα χαϊδεύω, να παίζω μαζί τους. Όταν τα θηλυκά θέλουν να γεννήσουν, φτιάχνουν φωλιές από άχυρο και μαλλί δικό τους, που το βγάζουν μόνες τους οι μητέρες, έτσι ώστε να έχουν ζέστη τα μικρά τους κουνελάκια. Συνήθως γεννάνε από 3 μέχρι 12 κουνελάκια που είναι τόσο μικρά που δεν έχουν ούτε μαλλί πάνω τους, είναι γυμνά και έχουν τα μάτια τους κλειστά. Οι κουνέλες (οι θηλυκές) οι μάνες τα ταΐζουν γάλα πολλές μέρες μέχρι να μεγαλώσουν και να αρχίσουν να τρώνε τροφή.

Ο ΓΑΙΔΑΡΟΣ

Ο γάιδαρος συμπαθητικό οικιακό ζώο. Το χρησιμοποιούν για μεταφορικό μέσο και αγροτικές δουλειές . Σηκώνει μεγάλο βάρος, είναι προσεκτικό και έξυπνο ζώο. Θυμάται το δρόμο που πέρασε έστω και μια φορά και προχωρεί σταθερά. Έχει μεγάλη υπομονή που λέμε ακόμα ότι «αυτός ο άνθρωπος έχει γαϊδουρινή υπομονή». Αλλά και το πείσμα του είναι μεγάλο. Όταν θυμώσει σταματά ξαφνικά και δεν εννοεί να προχωρήσει άλλο. Το γάλα της θηλυκής είναι το καλύτερο από όλα τα γάλατα για τα μωρά ύστερα από το μητρικό, αλλά δεν είναι άφθονο. Η κοπριά του χρησιμεύει για λίπασμα. Ο Χριστός μπήκε στα Ιεροσόλυμα καθισμένος πάνω σε ένα γαϊδουράκι.

Ο ΣΚΥΛΟΣ

Εγώ θα σας μιλήσω για το αγαπημένο μου ζώο αυτό είναι το σκυλί είναι για μένα ένα ξεχωριστό σκυλί. Αυτό είναι καφέ έχει απαλό τρίχωμα έχει το όνομα Μπίλλης. Είναι πολύ παιχνιδιάρικο και χαδιάρικο. Αυτό του αρέσει να το τρέχει και να κοιμάται. Τρώει κροκέτες και άλλου είδους σκυλοτροφές αλλά και γάλα επειδή είναι μικρό ακόμα. Το αγαπώ τόσο πολύ! Υπάρχουν σκυλιά για συντροφιά και μερικά από αυτά ζουν μέσα στο σπίτι . Αυτά είναι συνήθως κάποιας μικρόσωμης ράτσας . Η χρησιμότητα του σκύλου , οι αρετές του και προπαντός η αφοσίωση του , τον έκαναν αναντικατάστατο φίλο του ανθρώπου . Ο ποιμενικός σκύλος τα τσοπανόσκυλα, ο σκύλος φύλακας, ο σκύλος σύντροφος στο κυνήγι. Τα μπουλντόγκ είναι ήρεμα και ευγενικά. Είναι υπομονετικά και αγαπάνε τα παιδιά . Επίσης τα πηγαίνουν καλά και μα τα άλλα ζώα ακόμα και με τις γάτες. Το τρίχωμα τους είναι κοντό και απαλό και το συναντάμε σε όλα τα χρώματα εκτός από μαύρο .Συνήθως είναι καστανό και κόκκινο . Τα μπουλντόγκ έχουν ανάγκη από γρήγορο βούρτσισμα .

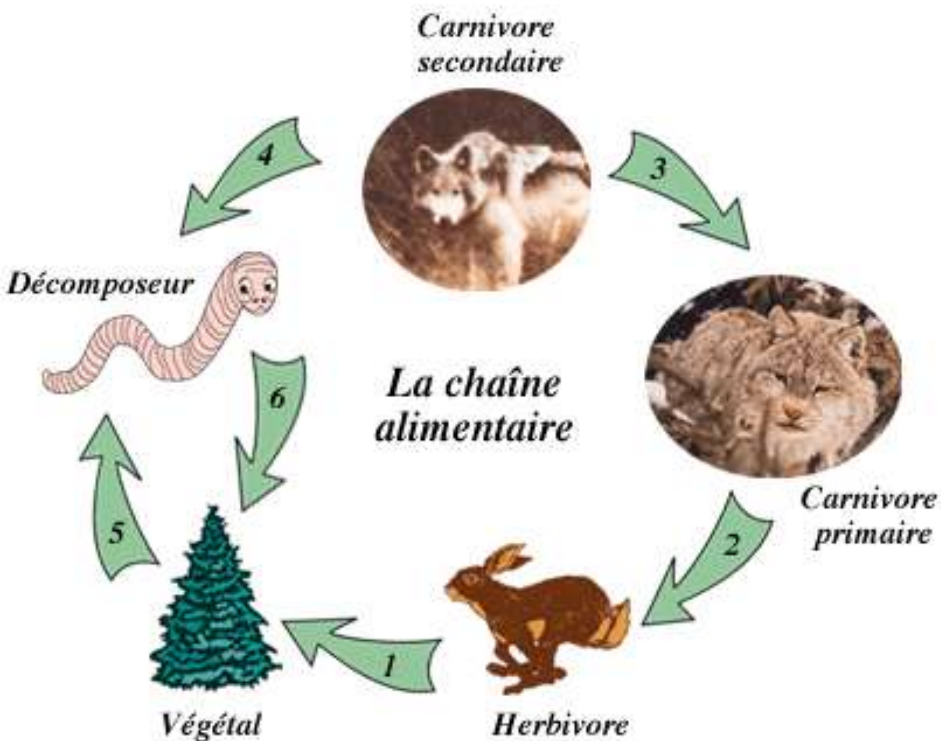
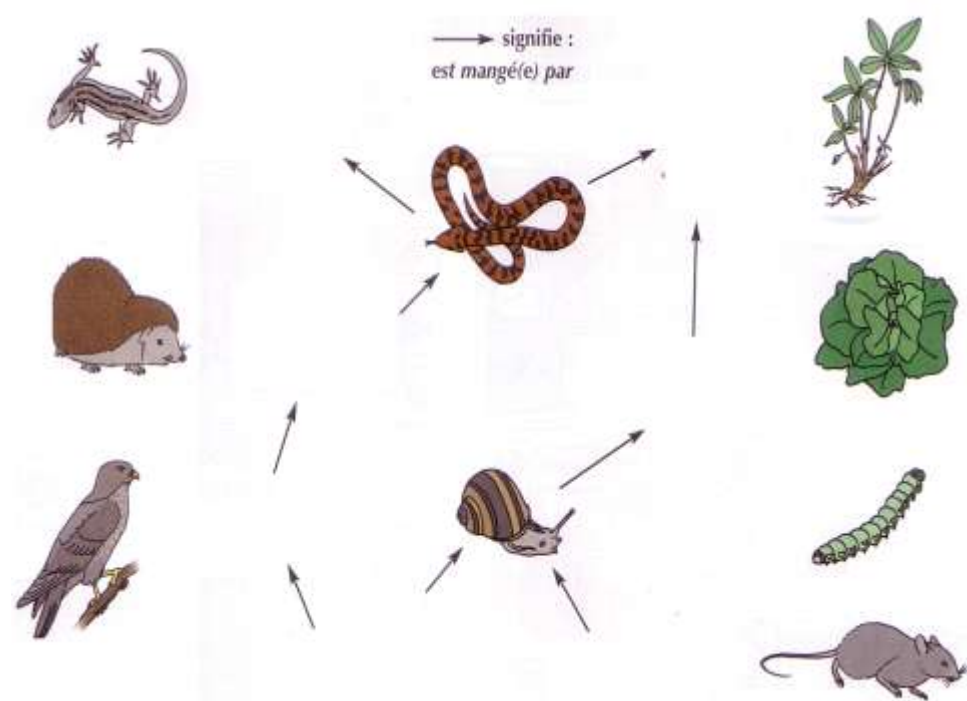

Η ΓΑΤΑ

Η γάτα είναι σύντροφος του ανθρώπου όπως κι ο σκύλος. Είναι ωφέλιμη γιατί καταδιώκει ποντικούς και φίδια. Ζει στο σπίτι όπου γεννήθηκε και μεγάλωσε. Έχει αδυναμία στα ψάρια. Είναι παροιμιώδης η εχθρότητα ανάμεσα στον σκύλο. Πολλές φορές κάνει ζημιές . Είναι ευλύγιστη. Πηδάει από μεγάλα ύψη και δεν παθαίνει τίποτα. Τη λένε :«εφτάψυχη»!!!

chaîne alimentaire τροφική αλυσίδα

LES ANIMAUX DU BOIS -ΤΑ ΖΩΑ ΤΟΥ ΑΓΡΟΥ

- le renard: η αλεπού,
- le loup : ο λύκος,
- la tortue : η χελώνα,
- l'ecureuil : ο σκίουρος ,
- l'herisson : ο σκαντζόχοιρος,
- le lièvre : ο λαγός,
- le blaireau : ο ασβός ,
- la belette : η νυφίτσα,
- la taure : ο τυφλοπόντικας,
- le crapaud-la grenouille : ο βάτραχος,
- le rat : ο αρουραίος
- un souris : το ποντίκι
- le sanglier;το αγριογούρουνο

ΑΣΒΟΣ ΚΑΙ ΑΛΕΠΟΥ

Ζώο δειλό που έχει μεγάλη ιδιοτροπία στην καθαριότητα .Οι ασβοί δεν μπορούν να δουν την φωλιά τους λερωμένη, γιατί την καθαρίζουν τακτικά, βγάζοντας έξω τα σάπια φύλλα και φέρνοντας κάθε τόσο καινούργια για να την στρώσουν . Η αλεπού με την πονηριά της επειδή βαριέται να σκάψει τη δική της φωλιά παραφυλάγει πολλές φορές και όταν βγουν οι ασβοί στο δάσος, μπαίνει στη φωλιά τους και κάνει της ακαθαρσίες της. Οι ασβοί όταν βρουν τη φωλιά τους λερωμένη, φεύγουν και πηγαίνουν αλλού να σκάψουν καινούργια. Έτσι η αλεπού τα καταφέρει και κάνει δική της τη φωλιά των ασβών.

Ο ΣΚΙΟΥΡΟΣ

Είναι τρωκτικό με θυσανωτή ουρά και ίση στο μήκος με το υπόλοιπο σώμα του. Ζει πάνω στα δέντρα όπου φτιάχνει τη φωλιά του με κλαδάκια και φύλλα, που συναρμολογεί αριστοτεχνικά. Είναι γνωστός και σαν βερβερίτσα.

Ο ΣΚΑΝΤΖΟΧΟΙΡΟΣ

Ζώο που το συναντούμε συχνά στους αγρούς. Φτιάχνει τη φωλιά του με κλαδάκια κάτω από θάμνους ή δίπλα σε φράχτες. Τρώει έντομα, φίδια, ποντίκια και σαλιγκάρια. Του αρέσουν όμως και τα φρούτα και ιδιαίτερα τα σταφύλια. Όταν βρεθεί σε αμπέλι, αφού φάει αρκετά, μαδά τις ρόγες και κυλιέται πάνω τους. Τότε οι ρόγες καρφώνονται στα αγκάθια του κι έτσι κουβαλά αρκετές στη φωλιά του.

Ο ΠΟΝΤΙΚΟΣ

Ο ποντικός έχει σώμα μικρό ευκίνητο που σκεπάζεται με τρίχες σταχιές, κοντές και απαλές. Έχει μακριά ουρά . Έχει μάτια όμορφα και ζωηρά που μοιάζουν με χάντρες. Δεν του ξεφεύγει παραμικρός ήχος. Τα μπροστινά του δόντια είναι πολύ κοφτερά. Ανοίγει τρύπες με τα δόντια του που τροχίζονται καθώς ροκανίζει. Είναι μουσαφίρης και μας κάνει ζημιές .Επειδή μεταδίδει μολυσματικές ασθένειες εξολοθρεύεται με δηλητήρια που λέγονται ποντικοφάρμακα. Υπάρχουν και παγίδες όπως η φάκα.

Η ΧΕΛΩΝΑ

Είναι ένα είδος ερπετού. Το σώμα της είναι σκεπασμένο μ' ένα σκληρό καβούκι που λέγεται όστρακο. Αυτό έχει άνοιγμα στο μπροστινό και στο πίσω μέρος. Από το μπροστινό άνοιγμα η χελώνα βγάζει το κεφάλι, το λαιμό και τα δυο μπροστινά της πόδια. Όσο μεγαλώνει το σώμα της μεγαλώνει και το καβούκι της. Τρέφεται με σκαθάρια, σκουλήκια και σαλιγκάρια. Όταν δεν βρίσκει τρώει και τρυφερά φυτά . Την τροφή της τη βρίσκει με τη δυνατή όραση και τη γερή ακοή.

Είναι χρήσιμη γιατί καθαρίζει τα χωράφια και τους κήπους απ' τα βλαβερά έντομα. Η χελώνα ζει πολλά χρόνια. Πολύ γνωστός είναι ο μύθος του Αισώπου: « ο λαγός και η χελώνα».

Ο ΒΑΤΡΑΧΟΣ

Ο βάτραχος είναι ένα από τα γνωστότερα αμφίβια . Τα πιο συνηθισμένα είδη βατράχου στην Ελλάδα είναι ο βάτραχος ο πράσινος και ο βάτραχος ο κοινός . Ο βάτραχος όμως, όπως και ο χαμαιλέοντας , μπορεί να αλλάζει χρώμα και να προσαρμόζεται καλύτερα στο περιβάλλον του, και έτσι να αποφεύγει τους εχθρούς του. Το δέρμα του είναι λείο και καλυμμένο με βλέννα .Το μέγεθος του βατράχου ποικίλει ανάλογα με το είδος του. Οι βάτραχοι κοάζουν, όταν είναι σε περίοδο αναπαραγωγής, αλλά και σ' όλες τις εποχές του χρόνου, κυρίως το βράδυ, όταν η ατμόσφαιρα είναι υγρή. Η φωνή του βάτραχου λέγεται "κόασμα" ή "κοασμός" το δε ρήμα "κοάζω" επί ανθρώπων: μιμούμαι τη φωνή του βάτραχου (κοάξ-κοάξ).

Σπουδαιότεροι εχθροί του βατράχου είναι τα φίδια , οι πελαργοί , οι γερανοί και άλλα πουλιά.

ΕΡΠΕΤΑ

Στην περιοχή μας τα ερπετά που συναντάμε είναι η οχιά η οποία είναι ιοβόλο φίδι και είναι περισσότερο επικίνδυνη το Μάιο όταν αναπαράγεται, η δεντρογαλιά, το νερόφιδο, η σαύρα η γουστέρα, το σαμιαμίδι, η σαλαμάνδρα και διάφορα σκουλήκια. Υπάρχουν και σαλιγκάρια. Τα σαλιγκάρια όμως δεν αποτελούν τροφή για τους κατοίκους της περιοχής. Τα σαλιγκάρια χωρίς όστρακο λέγονται γυμνοσάλιαγκες.

Ο ΠΕΛΑΡΓΟΣ

Οι πελαργοί, κοινώς λέλεκες ή λελέκια, είναι μεγάλα πουλιά με μακριά πόδια και μακρύ λαιμό. Ζουν στις θερμότερες περιοχές του πλανήτη και σε ξηρότερα κλίματα. Είναι αποδημητικά πουλιά. Έρχονται στη χώρα μας την άνοιξη και φεύγουν το φθινόπωρο. Οι πελαργοί δεν μπορούν να κρώξουν γιατί δεν έχουν φωνητικό όργανο και παράγουν κρότους με το ράμφος τους. Τρώνε συνήθως βατράχους, έντομα και σκουλήκια.

ΤΟ ΤΡΥΓΟΝΙ

Το τρυγόني είναι πουλί που περνά από τον τόπο μας δυο φορές το χρόνο. Μερικές φορές το συναντάμε και το καλοκαίρι όπου έμεινε για να γεννήσει και να κλωσήσει τα αυγά του.

Οι κυνηγοί το κυνηγούν το φθινόπωρο γιατί τότε το κρέας του είναι παχύ και τρυφερό και βέβαια νόστιμο.

ΑΕΤΟΣ

Αρπακτικό πουλί, μεγάλο και δυνατό με καλή όραση. Το ράμφος του, του επιτρέπει να ξεσκίζει τις σάρκες των ζώων που πιάνει και τρέφεται. Έχει δυνατά πόδια που καταλήγουν σε γυριστά νύχια για να μην του φεύγει η λεία. Στο πέταγμα του αιωρείται αφήνοντας ανοιχτά τα φτερά του και μόνο σε μερικές περιπτώσεις τα χτυπάει, για να πάρει δύναμη. Εκμεταλλεύεται πολύ καλά τα ρεύματα του αέρα και πετάει όπως περίπου και το ανεμοπλάνο. Κάνει κάθετες εφορμήσεις, αρπάζει τη λεία του πολλές φορές χωρίς να καθίσει στη γη ούτε στο ελάχιστο. Όταν πιάσει μια χελώνα, τη σηκώνει ψηλά και την αφήνει να πέσει πάνω στους βράχους. Έτσι σπάει το καβούκι της και είναι δυνατόν έπειτα να τη φάει. Οι αρχαίοι Έλληνες θεωρούσαν τον αετό σαν σύμβολο του Δία και τον τιμούσαν. Οι Βυζαντινοί χρησιμοποιούσαν σαν έμβλημα το δικέφαλο αετό. Αργότερα διάφοροι Ευρωπαίοι, βασιλιάδες δούκες, άρχοντες χρησιμοποίησαν τον αετό σαν πολιτικό έμβλημα ή οικόσημο.

ΤΟ ΑΗΔΟΝΙ

Το αηδόνι έχει το πιο μαγευτικό κελάηδημα από όλα τα πουλιά. Το πιο γλυκό τραγούδι του είναι την εποχή που καλεί το σύντροφο του για να κάνουν την φωλιά. Πικρό και παραπονεμένο είναι το τραγούδι του αηδονιού όταν συμβεί δυστύχημα στη φωλιά. Λένε μάλιστα ότι το αηδόνι δεν αντέχει στον πόνο του & πεθαίνει. Πολλοί μουσικοί ιδιαίτερα αυτοί που παίζουν βιολί θέλησαν να μιμηθούν τους φθόγγους που βγάζει το αηδόνι. Ο μεγάλος μουσικός Μπετόβεν συνέθεσε την περίφημη «Ποιμενική συμφωνία» ακούγοντας αηδόνια να κελαηδούν. Υπέροχο είναι το κελάηδημα τους σε δάσος δέντρων με πυκνό φύλλωμα σε φεγγαρόφωτη νύχτα. Ζει ρε ρεματιές και δάση και δεν ζει σε κλουβί.

ΤΟ ΧΕΛΙΔΟΝΙ

Το χελιδόνι είναι ένα μικρό πουλί με ψαλιδωτή ουρά . Είναι σκεπασμένο με μαύρα γυαλιστερά φτερά στο πάνω μέρος και ασπριδερά στην κοιλιά .Οι μακριές και σπαθωτές φτερούγες του το βοηθούν να πετά γρήγορα και πολύ ώρα χωρίς να κουράζεται . Τρώει μύγες κουνούπια και άλλα μικρά έντομα που τα αρπάζει με το ανοιχτό ράμφος του καθώς πετά .

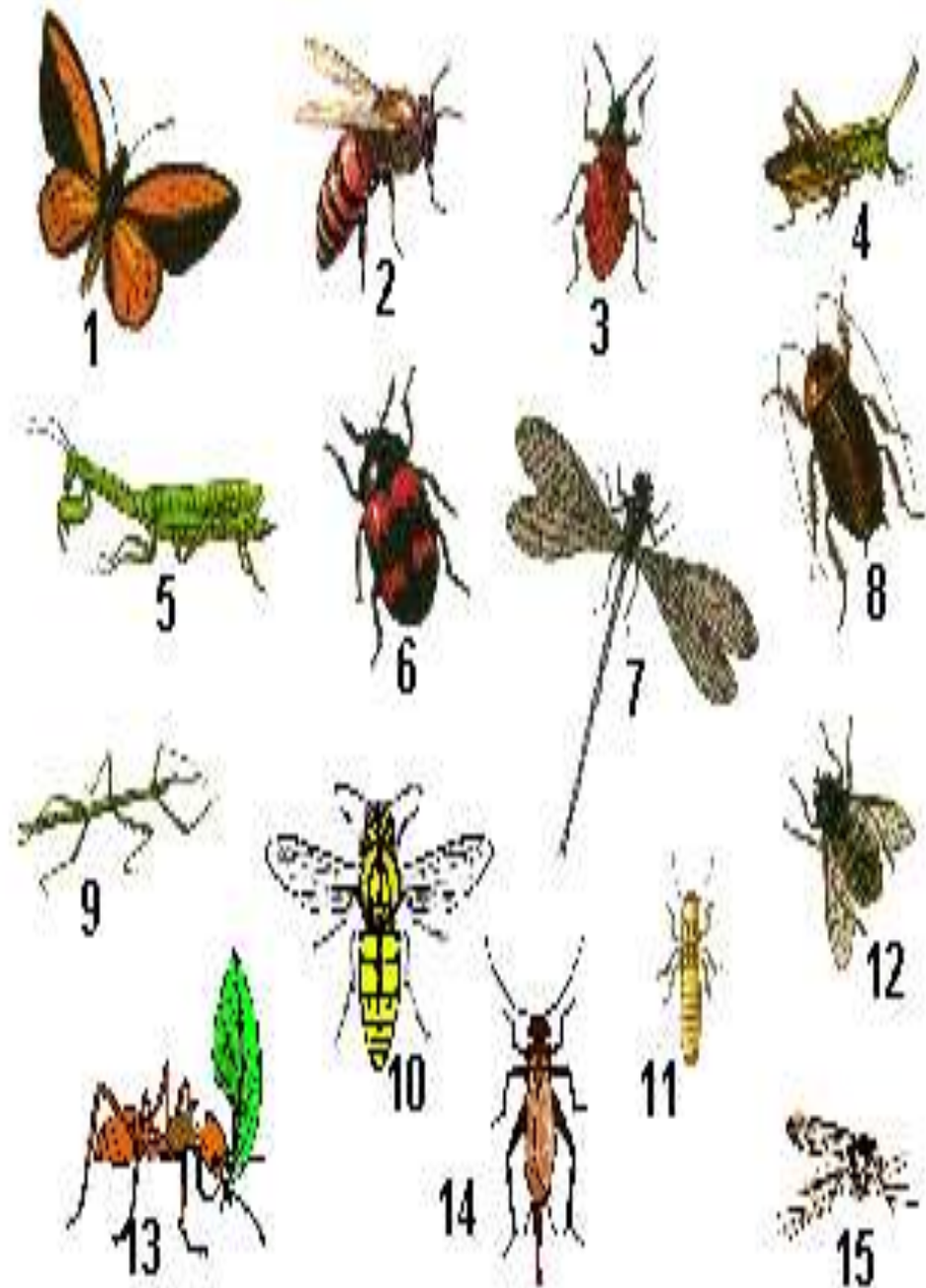
Το χελιδόνι αγαπά να ζει κοντά στον άνθρωπο . Κτίζει την φωλιά του κάτω από τις στέγες των σπιτιών κάτω από τα μπαλκόνια για να προφυλάσσεται από τη βροχή . Τη φωλιά την κτίζει με λάσπη, μόνο κατά τις πρωινές ώρες για να ξεραίνεται ο πηλός . Η φωλιά του μοιάζει με μισή σφαίρα , έχει άνοιγμα προς τα επάνω και θέλει 8-14 μέρες για να την τελειώσει . Από μέσα τη στρώνει με πούπουλα και χορταράκι ξερό για να είναι μαλακή .

Τα χελιδόνια είναι στοργικοί γονείς για τα χελιδονάκια . Πετούν ακούραστα και τα ταΐζουν μυγίτσες και αργότερα τα μαθαίνουν να πετούν . Σηματοδοτούν με τον ερχομό τους την άνοιξη γιατί φτάνουν στη χώρα μας τον Μάρτιο και φεύγουν ξανά το φθινόπωρο. Είναι αποδημητικά πουλιά .

TA ENTOMA : LES INSECTES

- η αράχνη: l' araignee
- η μύγα : la mouche
- η μέλισσα : l' abeille
- η σφήκα : la guere
- το σκαθάρι : le hanneton
- η πασχαλίτσα : la coccinelle
- ο βούμβουρας : le bourdon
- το μυρμήγκι : la fourmi
- το τσιμπούρι : la punaise
- η ψαλίδα : le perce-oreille
- το κουνούπι : la moustique
- η ψείρα : le pou
- η ακρίδα : la sauterelle
- η πυγολαμπίδα : la luciole
- η κατσαρίδα : la blatte ou le cafard
- η λιβελλούλα : la libellule
- η πεταλούδα : le papillon
- η νυχτοπεταλούδα : le taon

ΤΟ ΤΡΙΖΟΝΙ (ΓΡΥΛΟΣ)

Είναι έντομο που μοιάζει με μικρή ακρίδα. Ο αρσενικός γρύλος τρίβει μεταξύ τους τις δυο μπροστινές του πτέρυγες που έχουν ένα σκληρό νεύρο και βγάζει έναν ήχο που μοιάζει με τρίξιμο αρκετά δυνατό . Ο ήχος αυτός ακούγεται συχνά τη νύχτα.

Ο ΤΖΙΤΖΙΚΑΣ

Ένα έντομο που ζει στα δέντρα και τρέφεται από τους χυμούς τους. Το καλοκαίρι από το πρωί ως τη δύση του ήλιου, όταν είναι μεγάλη ζέστη , μας ξεκουφάει με το τραγούδι του . Ο τζίτζικας δεν τραγουδά με το στόμα του. Ο ήχος που ακούμε γίνεται με το τρίξιμο της κοιλιάς του επάνω σε μια μεμβράνη που βρίσκεται κάτω απ' την κοιλιά του. Με τις κινήσεις της κοιλιάς του η μεμβράνη μπαίνει σε κίνηση και ακούγεται ο ήχος. Είναι περίφημος ο μύθος του Αισώπου για τον τζίτζικα και το μυρμήγκι. «μη σε γελάσει ο βάτραχος μήτε το χελιδόνι. Αν δεν λαλήσει ο τζίτζικας δεν είναι καλοκαίρι».

ΤΑ ΔΕΝΔΡΑ ΚΑΙ ΟΙ ΘΑΜΝΟΙ ΤΗΣ ΠΕΡΙΟΧΗΣ

Το πεύκο, το πουρνάρι, η δρυς- βελανιδιά, ο πλάτανος, η ελιά, η αμυγδαλιά, το κυπαρίσσι, η οξιιά, η λεύκα, η γκορτσιά το αρκουδοπούρναρο, η αγριοτριανταφυλλιά, ο βάτος και άλλα.

Η ΕΛΙΑ

Η ελιά υπήρξε πάντα πολύτιμο και αγαπημένο δέντρο με ξεχωριστή θέση στην καρδιά όλων των Ελλήνων. Από πολύ παλιά οι Έλληνες ασχοληθήκαν με την καλλιέργεια της ελιάς και χρησιμοποιούσαν τον καρπό της στην καθημερινή ζωή. Σήμερα η ελιά κυριαρχεί σε ολόκληρο σχεδόν το ελληνικό τοπίο, καλλιεργείται συστηματικά και αποτελεί κύριο αγροτικό προϊόν της χώρας μας το λάδι, το βασικό προϊόν της ελιάς, κατέχει τη σημαντικότερη θέση στη διατροφή μας, καθώς με το λάδι τα φαγητά μας γίνονται πολύ πιο νόστιμα και θρεπτικά .

Το λάδι επίσης χρησιμοποιείται και ως φωτιστικό μέσο. Ιδιαίτερα τα παλιότερα χρόνια, όταν δεν υπήρχε ακόμα το ηλεκτρικό ρεύμα, οι άνθρωποι βάζοντας λάδι στο κατάλληλο σκεύος είχαν φως τη νύχτα και βλέπουν και να κάνουν τις δουλειές τους.

Επιπλέον, στις αρχαίες τελετές η ελιά ήταν το δέντρο του καλού και ακόμα και σήμερα θεωρείται θεϊκό δώρο καθώς χρησιμοποιείται σε πολλές τελετές της χριστιανικής θρησκείας. Την ξεχωριστή θέση της φανερώνει το γεγονός ότι στην αρχαία Ελλάδα οι νικητές των ολυμπιακών αγώνων στεφανώνονταν με στεφάνια από κλαδιά ελιάς, ενώ στους νικητές των παναθηναϊκών αγώνων δίνονταν ως βραβείο ελαιόλαδο. Τέλος η ελιά από την αρχαιότητα μέχρι σήμερα εμπνέει του καλλιτέχνες τους συγγραφείς και τους ποιητές, αποτελώντας το θέμα σημαντικών έργων ζωγραφικής και λογοτεχνίας.

Για όλους τους παραπάνω λόγους η ελιά θεωρείται ευλογημένο δέντρο με ιδιαίτερη σημασία στον πολιτισμό των Ελλήνων και των άλλων μεσογειακών λαών. Τα τελευταία χρόνια φύτεψαν ελαιόδεντρα στην περιοχή μας.

ΤΟ ΠΟΥΡΝΑΡΙ

Είναι το δένδρο της στάνης . Τα σαρκώδη φύλλα του διατηρούνται ζωντανά για 2-3 χρόνια . Είναι πλούσια σε θρεπτικές ουσίες , γι' αυτό και το πυκνό σταθερό και διαρκές φύλλωμα αποτελεί πολύτιμη τροφή για τις κατσίκες. Οι καρποί του πουρναριού , τα μικρά και θρεπτικά βελανίδια τα προτιμούν και τα αγριογούρουνα . Είναι φυτό ανθεκτικό στην ξηρασία , στη ζέστη , στους ανέμους . Το ξύλο του είναι βαρύ και σκληρό και παράγει

Ο ΠΛΑΤΑΝΟΣ

Η αρχαία πλάτανος που σύμφωνα με τη μυθολογία ήταν κόρη του Ποσειδώνα, φυτρώνει σε μέρη που υπάρχουν νερά. Δέντρο μεγαλόσωμο, φυλλοβόλο, φιλόφωτο και υγρόφιλο.

Το ξύλο του είναι ευηλεκτραγωγό γι' αυτό προσβάλλεται εύκολα από κεραυνούς. Δεν πρέπει να καταφεύγουμε κάτω από το φύλλωμα του σε ώρα καταιγίδας. Τα φύλλα και τα άνθη του χρησιμοποιούνται στη φαρμακευτική. Το ξύλο του χρησιμοποιείται από τη βιομηχανία και στην ξυλογλυπτική, όμως για καύσιμη υλη δεν χρησιμοποιείται και δεν δίνει κάρβουνο.

Η ΟΞΙΑ

Η οξιά είναι δένδρο με πολύκλαδες ρίζες που μπαίνουν βαθιά στη γη για να στερεώνουν το δένδρο και να παίρνουν υγρασία . Ο κορμός της είναι ίσιος παχύς και γίνεται αρκετά ψηλός . Είναι φυλλοβόλο δένδρο . Ο καρπός της μοιάζει με της βελανιδιάς αλλά είναι μικρότερος. Φυτρώνει μόνη της με τα σπέρματα των καρπών της και σχηματίζει δάση . Το ξύλο της είναι στερεό και δεν σαπίζει .Οι καρποί της είναι κατάλληλη τροφή για τα οικιακά ζώα .

ΛΟΥΛΟΥΔΙΑ ΤΟΥ ΚΗΠΟΥ

Σε κάθε σπίτι υπάρχει αυλή με κήπο όπου φυτεύουμε λογής-λογής άνθη και φυτά Μαργαρίτες, Γιασεμί Πασχαλιά, Χρυσάνθεμα, Βασιλικός, Γεράνια, Πετούνιες, Γαρυφαλλιές, Βιολέτες, Κρίνα, Τριανταφυλλιές, Νυχτολούλουδα , Γαρδένιες , Ζουμπούλια, Αγιόκλημα. Μοσχοβολούν τα καλοκαιρινά βράδια και ομορφαίνουν το χώρο.

Μικροφύλλος

Χειμερινός

Πλατύφυλλος
της Γένοβας

Μεγάλος Κοινός

Ο ΒΑΣΙΛΙΚΟΣ

Το δημοφιλέστερο ελληνικό φυτό που κοσμεί όλες τις αυλές και τα μπαλκόνια. Τον ονομάζουν πλατύφυλλο, σγουρό και σαραντάφυλλο . Ο βασιλικός στο αυτί συμβολίζει την προσωπική ευτυχία . Συνδέεται με την εύρεση του Τιμίου Σταυρού . Ο βασιλικός θεωρήθηκε τότε φυτό αγιασμένο και ιερό και για αυτό το λόγο από την εποχή εκείνη χρησιμοποιείται από τους ιερείς για τους ραντισμούς του αγιάσματος .

Υπάρχουν γυναικεία ονόματα που προέρχονται από τα φυτά. Τέτοια είναι: Πασχαλιά ,Ανθή, Λεμονιά , Τριανταφυλλιά , Γαρυφαλλιά , Ακακία, Ίρις, Μυρτώ , Κερασιά , Μαργαρίτα , Βιολέτα , Υακίνθη.

Αντίστοιχα ονόματα υπάρχουν και στη γαλλική γλώσσα. Anemone , Cerise, Dalhia , Eglantine , Gentiane , Amandine , Jacinthe , Angelique, Iris , Sylvie , Amaranthe , Hortense , Marjolaine , Narcisse , Rose , Violette , Valeriane , Olive , Reseda , Prune , Pensee , Melissa , Lilas , Myrtille , Capucine , Paquerette , Muguet , Camelia , Marguerite et Florette .

DES FRUITS ΦΡΟΥΤΑ

- une cerise :κεράσι
- une pomme :μήλο
- une fraise :φράουλα
- une poire :αχλάδι
- un abricot :βερίκοκο
- une framboise :βατόμουρο
- un orange :πορτοκάλι
- un melon : πεπόνι
- une pastèque : καρπούζι
- le raisin :σταφύλι
- la figue: σύκο
- la prune :δαμάσκηνο
- la noix :καρύδι
- la mur :μούρο
- La mirabelle:κορόμηλο
- La cornouille:κράνο
- Une arbouze:κούμαρο
- Une amande:αμύγδαλο

LES LEGUMES TA ΛΑΧΑΝΙΚΑ

le haricot : Το φασόλι

le poireau : πράσο

la pomme de terre : πατάτα

le pois : αρακάς

une salade : μαρούλι

le chou : λάχανο

le chou- fleur : κουνουπίδι

le brocolis: μπρόκολο

le concombres : αγγούρι

la tomate : ντομάτα

la carotte : καρότο

un oignon : κρεμμύδι

ΛΑΧΑΝΟΚΗΠΟΣ

Εδώ φυτεύονται ντομάτες, μελιτζάνες, λάχανα, πράσα, αγγούρια, μπάμιες, κουνουπίδια, κρεμμύδια, σκόρδα, κολοκύθια, πιπεριές φασολάκια, σπανάκια, πατάτες, αντίδια, μαρούλια. Υπάρχουν ακόμη αρωματικά όπως ο δυόσμος, ο άνηθος, ο μάραθος, η μαντζουράνα, το δεντρολίβανο, το σέλινο, ο μαιδανός.

ΑΓΡΙΑ ΧΟΡΤΑ

Χρησιμοποιούμε άγρια χόρτα για να φτιάξουμε νόστιμες χορτόπιτες-λαχανόπιτες τις ονομάζουμε. Αυτά τα χόρτα είναι: ζαχαράκια, αγριολάχανα, λάπατα, σινάπια, άγρια σπανάκια, χτενάκια, τσουκνίδες, , μολόχες, παπαρούνες μυρώνια κι αντίδια. Επίσης τα βλίτα, τα ραδίκια και τους ζοχούς τα βράζουμε και τα τρώμε σαν σαλάτα με λάδι, αλάτι και μπόλικο λεμόνι.

ΚΑΛΛΙΕΡΓΕΙΕΣ

Παλιότερα στην περιοχή μας καλλιεργούσαν καπνό. Τώρα όμως λίγα στρέμματα φυτεύονται με καπνά. Επειδή η περιοχή είναι ημιορεινή τα χωράφια δεν έχουν πολύ μεγάλη έκταση. Καλλιεργούνται σιτηρά δηλαδή σιτάρι, καλαμπόκι, κριθάρι και τριφύλλι.

Ο ΑΙΣΩΠΟΣ

600 πΧ Αμόριο της Φρυγίας- 564 πΧ Δελφοί.

Ο Αίσωπος ήταν πολύ άσχημος, βραδύγλωσσος, ψευδός, μαυριδερός και στραβοπόδης . Τον πούλησαν για δούλο στο φιλόσοφο Ιαδμονα από τη Σάμο. Αυτός όμως τον θαύμασε για την εξυπνάδα του και τον απελευθέρωσε. Στην συνέχεια άρχισε να ταξιδεύει σε τόπους μακρινούς όπου μελετούσε τα ήθη και τα έθιμα. Μετά από πολλές περιπέτειες κατέληξε να έρθει στην Ελλάδα. Μια παράδοση λέει ότι ο βασιλιάς Κροίσος τον έστειλε με πλούσια δώρα να κάνει θυσία στον Απόλλωνα στους Δελφούς. Αλλά επειδή κατηγόρησε τους ιερείς σαν τεμπέληδες που περιμένουν να ζήσουν από τις προσφορές στο θεό Απόλλωνα, εκείνοι θύμωσαν και για να τον εκδικηθούν, πήραν από το ιερό του μαντείου μια χρυσή φιάλη και την έκρυψαν στις αποσκευές του και τον κατηγόρησαν ότι ήταν κλέφτης. Τον καταδίκασαν σαν ιερόσυλο και τον γκρέμισαν όπως λέει η παράδοση , στα βάραθρα των Φαιδριάδων .Ο Απόλλωνας θύμωσε και τιμώρησε την πόλη με λιμό (πείνα).Εκείνοι κατάλαβαν το έγκλημα που είχαν διαπράξει και για να εξιλεωθούν έστησαν προς τιμή του Αισώπου μια μαρμάρινη στήλη. Οι μύθοι του Αισώπου έχουν αλληγορική σημασία , στους περισσότερους οι ήρωες είναι ζώα .Στο τέλος έβγαζε το ηθικό συμπέρασμα ,εκείνο που ήθελε να διδάξει στους ανθρώπους.

Οι μύθοι του Αισώπου έχουν μεταφραστεί σε πολλές γλώσσες. Στην αρχαιότητα, όποιος ήταν αμόρφωτος του έλεγαν «ούτε τον Αίσωπο δεν ξέρεις! ».

ΑΙΝΙΓΜΑΤΑ

Πράσινος κάμπος κόκκινος πύργος
μαύροι αράπηδες κατοικούνε μέσα .....(καρπούζι)

Δυο αδέρφια αγκαλιασμένα
σε σεντούκι είναι κλεισμένα.....(αμύγδαλο)

Ο μπάρμπα ο ζωναράς σαράντα ζώνες ζώνεται
κι απέξω την παλιά του ;.....(κρεμμύδι)

Σαν τους άλλους δεν κομπάζει έχει φέρσιμο σεμνό.
Κάτω από τη γη ακμάζει σε κοιτώνα σκοτεινό .
Τους χορταίνει τους ανθρώπους με πολλούς και πολλούς τρόπους
Όχι βέβαια ωμή
Κι ανταλλάσει άλλους τόπους της ημέρας το ψωμί;.....(πατάτα)

Ποιο το ψηλό το δέντρο
που είναι σφαίρες φορτωμένο .....(κυπαρίσσι)

Αίνιγμα για την κλώσα

Με πουπουλένιο πάπλωμα
μια φαμελιά σκεπάζεται .

Τι είναι;
Η ΚΛΩΣΑ
ΜΕ ΤΑ ΠΟΥΛΑΚΙΑ ΤΗΣ

Αίνιγμα για τον κόκορα

Κορόνα φορεί
βασιλιάς δεν είναι.

Την ώρα λέει,
ωρολόι δεν είναι.

Τι είναι; Ο ΚΟΚΟΡΑΣ

Αίνιγμα για το πρόβατο

Έμερο ,άκακο , δειλό,
μας τρέφει και μας ντύνει ,
ποιο είναι αυτό το ζωντανό
που τόσα καλά μας δίνει ;
ΤΟ ΠΡΟΒΑΤΟ

Αίνιγμα για το γουρούνι

Τέσσερις στέκονται,
δυο ακούνε ,
ένας σκάβει
κι ένας θυμιατίζει .
Τι είναι ; ΤΟ ΓΟΥΡΟΥΝΙ

Αίνιγμα για το κουνέλι

Τρώει καρότα, λαχανάκια ,
έχει μακριά μουστάκια
και δυο κόκκινα ματάκια .

Τι είναι ; ΤΟ ΚΟΥΝΕΛΙ

Αίνιγμα για το γαϊδαρο

Ζώο υπομονετικό ,
τρώει αγκάθια και σανό .
Στη ράχη του έχει ένα σαμάρι
που κουβαλάει όλα τα βάρη .
Τι είναι ; Ο ΓΑΪΔΑΡΟΣ

Αίνιγμα για το άλογο

Είναι ζώο περήφανο,
τρέχει με χάρη ,
άμαξες σέρνει
παπούτσια φοράει .
Τι είναι ; ΤΟ ΑΛΟΓΟ

Αίνιγμα για το σκύλο

Του σπιτιού μας είναι πιστός ,
φύλακας αληθινός .

Την ουρά του αυτός κουνάει
και τα κόκαλα μασάει .

Τι είναι ; Ο ΣΚΥΛΟΣ

Αίνιγμα για το λαγό

Έχει μεγάλα αυτιά ,
κρύβεται στα σπαρτά
και τρέχει γοργά !
Τι είναι ; Ο ΛΑΓΟΣ

ΠΑΡΟΙΜΙΕΣ

Είπε ο γάιδαρος τον πετεινό κεφάλα

100 η αλεπού 101 το αλεπουδάκι

Όσα δεν φτάνει αλεπού τα κάνει κρεμαστάρια

Όταν λείπει η γάτα χορεύουν τα ποντίκια

Τι γυρεύει η αλεπού στο παζάρι

Μαλώνουν όπως η γάτα με το σκύλο

Νηστικό αρκούδι δεν χορεύει

Κακό σκυλί ψόφο δεν έχει

Ένας κούκος δεν φέρνει την άνοιξη

Οπού λαλούν πολλά κοκόρια αργεί να ξημερώσει

Αλλού τα κακαρίσματα αλλού γεννούν οι κότες

Ο λύκος κάνει δεν κάνει λύκο τον λένε

Πίσω έχει η αχλάδα την ουρά

Ο λύκος τη τρίχα αλλάζει το ντόρο δεν τον αλλάζει

Οπού ακούς πολλά κερασιά κρατά μικρό καλάθι

Όσα δε φτάνει η αλεπού τα κάνει κρεμαστάρια

Βασιλικός στην πόρτα μας κι εμείς τον αναζητούμε

Και το βόδι το χαϊδεύουν στο χωράφι όμως το ζεύουν

Βασιλικός κι αν μαραθεί τη μυρωδιά την έχει

Κοντά στα ξερά καίγονται και τα χλωρά

Μη φυτρώνεις εκεί που δεν σε σπέρνουν

Η κότα πίνει νερό και κοιτάει και τον ουρανό

Κότα πίτα το Γενάρη και παπί τον Αλωνάρη

45 Γιάννηδες ενός κοκκόρου γνώση

Από πού είσαι κλωναράκι από κείνο το δεντράκι

Κάλλιο γαϊδουρόδενε παρά γαϊδουρογύρευε

Δεν ξέρει να μοιράσει δύο γαϊδουριών άχυρο

Δυο γάιδαροι μαλώνανε σε ξένο αχυρώνα

Ο λύκος στην αναμπουμπούλα χαίρεται

Το σκυλί και το παιδί σου είναι όπως τα μαθαίνεις

Απ' τον κόρακα « κρα »θα ακούσεις

Η γίδα ψόφαγε και την ουρά την είχε απάνω

Σαν την καλαμιά στον κάμπο

Γκαρίζει η γουμάρα για άχυρο

Αφήνουμε το γάμο και πάμε για πουρνάρια

Ότι κάνει η γίδα στο πουρνάρι το βρίσκει στο τομάρι

Βασιλικός κι αν μαραθεί τη μυρωδιά την έχει

Κοντά με το βασιλικό ποτίζεται κι η γλάστρα

Το δέντρο που έχει τον καρπό όλο πετροβολιεται

Ο πλάτανος θέλει νερό κι η λεύκα θέλει αέρα

A blue and white bird, possibly a swallow, is perched on the top of a stone pillar. A vibrant rainbow arches across the sky in the background. The scene is set outdoors with green trees and a clear sky.

ΤΑ ΠΟΥΛΙΑ ΚΑΙ ΤΟ ΟΥΡΑΝΙΟ ΤΟΞΟ .
Ένα λαϊκό παραμύθι .

ΤΑ ΠΟΥΛΙΑ ΚΑΙ ΤΟ ΟΥΡΑΝΙΟ ΤΟΞΟ

Όταν η Γη ήταν ακόμα φρεσκοπλασμένη , τα πυκνά δάση κάλυπταν μεγάλες εκτάσεις και ήταν γεμάτα από κάθε είδους άγρια ζώα και πουλιά. Ενώ όμως τα ζώα και τα φυτά είχαν το καθένα τα χρώματά του, τα πουλιά δεν είχαν χρώματα. Ήταν γκριζα κι άχαρα. Αυτό τα στενοχωρούσε πολύ. Ήταν τόση η λαχτάρα τους να αποκτήσουν χρώμα, ώστε πολλές φορές έτριβαν τα φτερά τους με τα πέταλα των λουλουδιών ή με τα φύλλα των φυτών, προσπαθώντας να τα βάψουν. Οι προσπάθειές τους όμως ήταν μάταιες, γιατί, ακόμα κι αν κατάφερναν να πάρουν λίγο χρώμα, μετά από λίγες ώρες αυτό ξέβαφε και χανόταν. Κι έτσι κάθονταν λυπημένα στα κλαδιά των δέντρων, κοιτάζοντας τα πολύχρωμα λουλούδια και θαυμάζοντας το ουράνιο τόξο, όποτε εκείνο έβγαινε να στολίσει τον ουρανό. Τι όμορφο που ήταν! Τα χρώματά του ήταν πιο λαμπερά και καθαρά από τα χρώματα των λουλουδιών! Πόσο θα θελαν να έχουν κι αυτά λίγο από τα χρώματά του! Μια μέρα που έβρεχε, τα πουλιά μαζεύτηκαν πάλι στα κλαδιά των δέντρων για να δουν το αγαπημένο τους ουράνιο τόξο. Μα ... τι ήταν αυτό που έβλεπαν;

Το ουράνιο τόξο δεν ήταν πια η φωτεινή και πολύχρωμη γέφυρα που ήξεραν αλλά μια γκρίζα σκοροφαγωμένη ανάποδη παρένθεση!!

Κάτι κακό συνέβαινε ... αλλά τι;

Τα πουλιά άρχισαν να πετούν εδώ κι εκεί, κρώζοντας ανήσυχα, ρωτώντας τα ζώα, τα γέρικα δέντρα, τα ρυάκια, για να μάθουν τι έπαθε του ουράνιο τόξο. Κανείς όμως δεν ήξερε να τους πει.

Πέρασαν οι ώρες, ο ήλιος έδυσε, η σκιά του ουράνιου τόξου έσβησε αφήνοντας στα πουλιά την ελπίδα ότι το επόμενο πρωί όλα θα ήταν καλά, ότι τα χρώματα θα είχαν ξαναγυρίσει στο ουράνιο τόξο. Όμως, όχι ... το άλλο πρωί το ουράνιο τόξο ήταν πάλι γκρίζο και σκοτεινό.

Ξαφνικά, η θαμπή υγρή ατμόσφαιρα φωτίστηκε από ένα χρυσό φως που κατέβηκε από τα σύννεφα και στάθηκε στην κορφή μιας πανύψηλης ανθισμένης οξιάς . Ήταν ένα ουράνιο πουλί, ένας Φοίνικας, που είχε έρθει να ζητήσει τη βοήθεια των πουλιών για να σωθεί το ουράνιο τόξο. Ένα τεράστιο σμήνος από σκόρους έχει πέσει πάνω στο ουράνιο τόξο και το κατατρώνει. Μόνο με τη βοήθεια των πουλιών μπορεί να σωθεί. Όσοι από σας έχετε το θάρρος να πετάξετε τόσο ψηλά και να πολεμήσετε , ακολουθείστε με!

Τα πουλιά σάστισαν! Μια τέτοια πτήση ήταν πολύ επικίνδυνη, ιδιαίτερα για τα μικρόσωμα. Λίγα λεπτά δισταγμού ακολούθησαν τα τελευταία λόγια του Φοίνικα. Έπειτα ... ο παπαγάλος τίναξε τα φτερά του, άφησε τη σιγουριά του κλαδιού του και πέταξε προς την κορφή της οξιάς . Το παγώνι και το φλαμίνγκο τον μιμήθηκαν. Ο φασιανός και η αγριόπαπια τους ακολούθησαν. Σιγά σιγά πολλά πουλιά ξεθάρρευσαν και αποφάσιζαν να βοηθήσουν το ουράνιο τόξο. Ακόμα και μικρά πουλάκια όπως ο μελισσοφάγος, το καναρίνι, η καρδερίνα, ο κοκκινολαίμης, θέλησαν να πάρουν μέρος στην εκστρατεία διάσωσης. Ως και το μικρούλι κολιμπρί πέταξε μαζί τους! Μαζεύτηκαν όλα στα κλαδιά του μεγάλου δέντρου, γύρω από το Φοίνικα, και με το παράγγελμά του πέταξαν όλα μαζί προς το ουράνιο τόξο. Οι σκόροι, ακούγοντας το χτύπημα χιλιάδων φτερών, άφησαν το τραγάνισμα και χίμηξαν στα πουλιά. Έπεφταν πάνω στα μάτια τους για να τα εμποδίσουν να βλέπουν, χωνόντουσαν στα ρουθούνια τους για να μη μπορούν να αναπνεύσουν, έμπαιναν μέσα στο φτέρωμά τους κι άρχιζαν να το μασουλάνε με μανία

Τα πουλιά πάλευαν, πολλές φορές στα τυφλά, χτυπώντας τα φτερά τους κι ανοιγοκλείνοντας τα ράμφη τους, λιώνοντας εκατοντάδες σκόρους σε κάθε προσπάθεια. Μετά από πολύωρο αγώνα, οι σκόροι, βλέποντας ότι λιγοστεύουν, τράπηκαν σε φυγή. Τα πουλιά, με όσες δυνάμεις τους είχαν απομείνει, ανέβηκαν πάνω στο ουράνιο τόξο και άρχισαν να το καθαρίζουν από τους σκόρους που είχαν τρυπώσει μέσα του. Καθώς το καθάριζαν, οι ακτίνες του ήλιου έπλεκαν νέο φωτεινό ιστό και έκλειναν τις τρύπες που είχαν δημιουργήσει οι σκόροι. Τα χρώματα άρχισαν πάλι να λάμπουν στους διαδρόμους του. Τα πουλιά χάρηκαν τόσο πολύ που άρχισαν να βουτάνε μέσα στα χρώματα ... και τότε... έγινε κάτι μαγικό! Τα χρώματα έβαψαν τα φτερά τους και τα πουλιά έγιναν πολύχρωμα!

Όταν γύρισαν στο δάσος τους ήταν εξουθενωμένα αλλά πολύ ευτυχισμένα. Είχαν νικήσει τους σκόρους, είχαν σώσει το ουράνιο τόξο τους, κι εκείνο, σε αντάλλαγμα, τους είχε δωρίσει λίγο από τα χρώματά του! Στα κλαδιά των δέντρων περίμεναν όσα πουλιά δεν είχαν τολμήσει να πάρουν μέρος στην εκστρατεία. Αυτά είχαν μείνει με τα άχρωμα φτερά τους και θα έμεναν έτσι για πάντα.

Ο ΜΙΚΡΟΣ ΠΡΙΓΚΙΠΑΣ ΚΑΙ Η ΑΛΕΠΟΥ

Ο ΜΙΚΡΟΣ ΠΡΙΓΚΙΠΑΣ ΚΑΙ Η ΑΛΕΠΟΥ

- .... Τότε είναι που παρουσιάστηκε η αλεπού. -Καλημέρα, είπε η αλεπού.
- Καλημέρα, αποκρίθηκε ευγενικά ο μικρός πρίγκιπας και γύρισε, μα δεν είδε τίποτα.
- Εδώ είμαι, είπε η φωνή, κάτω από τη μηλιά... -Ποια είσαι; Είπε ο μικρός πρίγκιπας. Μου φαίνεσαι πολύ όμορφη...
- Είμαι μια αλεπού, είπε η αλεπού. -Έλα να παίξεις μαζί μου, της πρότεινε ο μικρός πρίγκιπας. Είμαι τόσο λυπημένος... -Δεν μπορώ να παίξω μαζί σου, είπε η αλεπού. Δεν μ' έχουν ημερώσει.
- Α! με συγχωρείς, έκανε ο μικρός πρίγκιπας. Το σκέφτηκε όμως και πρόσθεσε: -Τί πάει να πει «ημερώσει;» -Εσύ δεν είσαι αποδώ, είπε η αλεπού, τι γυρεύεις;
- γυρεύω τους ανθρώπους, είπε ο μικρός πρίγκιπας. Τι πάει να πει «ημερώσει;»
- οι άνθρωπο, είπε η αλεπού, έχουν τουφέκια και κυνηγούνε. Μεγάλος μπελάς! Ανατρέφουνε όμως και κότες. Αυτό είναι το μόνο όφελος. Κότες γυρεύεις;
- Όχι, είπε ο μικρός πρίγκιπας. Γυρεύω φίλους. Τι πάει να πει «ημερώσει;»
- Είναι κάτι που παραμελήθηκε πολύ, είπε η αλεπού. Σημαίνει «να δημιουργείς δεσμούς...»
- Να δημιουργείς δεσμούς;-Βέβαια, είπε η αλεπού. Για μένα, ακόμα δεν είσαι παρά ένα αγοράκι εντελώς όμοιο μ' άλλα εκατό χιλιάδες αγοράκια. Και δεν σ' έχω ανάγκη. Μήτε κι εσύ μ' έχεις ανάγκη. Για σένα, δεν είμαι παρά μια αλεπού όμοια μ' εκατό χιλιάδες αλεπούδες. Αν όμως με ημερώσεις, ο ένας θα έχει την ανάγκη του άλλου. Για μένα εσύ θα είσαι μοναδικός στον κόσμο. Για σένα εγώ θα είμαι μοναδική στον κόσμο...

- Αρχίζω να καταλαβαίνω, είπε ο μικρός πρίγκιπας. Ξέρω ένα λουλούδι..., νομίζω πως με ημέρωσε... -Γίνεται είπε η αλεπού. Βλέπει κανείς στη Γη τόσα περίεργα πράγματα...
-Ω! δεν είναι πάνω στη Γη, είπε ο μικρός πρίγκιπας. Η αλεπού φάνηκε παραξενεμένη:
-Πάνω σ' άλλο πλανήτη; -Ναι. -Έχει κυνηγούς σ' αυτό τον πλανήτη;-Όχι. -Πολύ ενδιαφέρον αυτό. Και κότες; -Όχι. -Τίποτα δεν είναι τέλειο, αναστέναξε η αλεπού.
Ξαναγύρισε όμως στη ιδέα της.-Η ζωή είναι μονότονη. Κυνηγάω τις κότες, οι άνθρωποι κυνηγούν εμένα. Όλες οι κότες μοιάζουν, κι όλοι οι άνθρωποι μοιάζουν. Γι' αυτό λοιπόν βαριέμαι κάπως. Αν με ημερώσεις όμως, η ζωή μου θα είναι σαν ηλιόλουστη. Θα γνωρίσω έναν κρότο από πατήματα που θα είναι διαφορετικός απ' όλους τους άλλους. Τ' άλλα πατήματα με κάνουν να χώνομαι κάτω απ' τη γη. Το δικό σου θα με κάνει να βγαίνω έξω απ' τη φωλιά μου, σαν μια μουσική. Κι ύστερα κοίτα! Βλέπεις εκεί κάτω τα χωράφια με το στάρι; Εγώ δεν τρώω ψωμί. Το στάρι εμένα μου είναι άχρηστο. Τα χωράφια με το στάρι δεν μου θυμίζουν τίποτα. Κι αυτό είναι κρίμα! Εσύ όμως έχεις μαλλιά χρώμα χρυσαφένιο. Θα είναι λοιπόν θαυμάσια, όταν θα μ' έχεις ημερώσει! Το στάρι, που είναι χρυσαφένιο, θα με κάνει να σε θυμάμαι. Και θα μ' αρέσει ν' ακούω τον άνεμο μέσα στα στάχυα... Σώπασε η αλεπού και κοίταξε πολλή ώρα το μικρό πρίγκιπα. -Σε παρακαλώ..., ημέρωσέ με, του είπε!-Θέλω βέβαια, της αποκρίθηκε ο μικρός πρίγκιπας, μα δε με παίρνει ο καιρός. Έχω ν' ανακαλύψω φίλους και πολλά πράγματα να γνωρίσω. -Δε γνωρίζει κανείς παρά τα πράγματα που ημερώνει, είπε η αλεπού. Οι άνθρωποι δεν έχουν πια καιρό να γνωρίσουν τίποτα. Τα' αγοράζουν όλα έτοιμα στα εμπορικά. Καθώς όμως δεν υπάρχουν εμπορικά που πουλάνε φίλους, οι άνθρωποι δεν έχουν πια φίλους. Αν θες ένα φίλο, ημέρωσέ με!

-Τι πρέπει να κάνω;;, είπε ο μικρός πρίγκιπας. -Πρέπει να έχεις μεγάλη υπομονή, αποκρίθηκε η αλεπού. Θα καθίσεις πρώτα κάπως μακριά μου, έτσι στο χορτάρι. Εγώ θα σε κοιτάζω με την άκρη του ματιού μου κι εσύ δε θα λες τίποτα. Τα λόγια είναι που κάνουν τις παρεξηγήσεις. Αλλά, κάθε μέρα, θα μπορείς να κάθεται λιγάκι πιο κοντά... Την άλλη μέρα ήρθε πάλι ο μικρός πρίγκιπας. -Θα 'ταν πιο καλά να έρχεσαι πάντα την ίδια ώρα, είπε η αλεπού. Αν έρχεσαι, λόγου χάρη, στις τέσσερις το απόγευμα, εγώ θ' αρχίζω από τις τρεις να είμαι ευτυχισμένη. Όσο θα περνάει η ώρα, τόσο εγώ θα νιώθω και πιο ευτυχισμένη. Στις τέσσερις πια, δε θα μπορώ να καθίσω και θα τρώγομαι 'θ' ανακαλύψω την αξία της ευτυχίας. Αν έρχεσαι όμως όποτε και να 'ναι, δε θα ξέρω ποτέ ποια ώρα να φορέσω στην καρδιά μου τα καλά της... Σ' όλα χρειάζεται κάποια τελετή.-Τί είναι τελετή; Είπε ο μικρός πρίγκιπας.-Είναι και αυτό κάτι που παραμελήθηκε, είπε η αλεπού. Είναι αυτό που κάνει τη μια μέρα να μη μοιάζει με τις άλλες, τη μια ώρα με τις άλλες ώρες. Οι κυνηγοί μου, λόγου χάρη, έχουν μια τελετή. Κάθε Πέμπτη χορεύουν με τις κοπέλες του χωριού. Γι' αυτό η Πέμπτη είναι θαυμάσια μέρα! Μπορώ και κάνω μια βόλτα ως το αμπέλι. Αν χόρευαν οι κυνηγοί όποτε και να 'ναι, όλες οι μέρες θα μοιάζαν μεταξύ τους, κι εγώ δεν θα είχα καθόλου διακοπές. Έτσι ο μικρός πρίγκιπας ημέρωσε την αλεπού. Κι όταν κόντευε πια η ώρα που θα χωρίζανε:-Αχ!, είπε η αλεπού. Κλάμα που θα κάνω... -Εσύ φταις, είπε ο μικρός πρίγκιπας, εγώ δεν ήθελα το κακό σου, μα εσύ θέλησες να σε ημερώσω...

-Ναι, σωστά, είπε η αλεπού.-Μα τώρα θα κλάψεις!, είπε ο μικρός πρίγκιπας.

-Ναι, σωστά, είπε η αλεπού. -Και τότε τι κέρδισες;

-Κέρδισα, είπε η αλεπού, γιατί μου μένει το χρώμα του σταριού.

Υστερα πρόσθεσε: -Άμε να ξαναδείς τα τριαντάφυλλα. Θα καταλάβεις πως το δικό σου είναι το μοναδικό στον κόσμο. Να περάσεις πάλι αποδώ, για να μ' αποχαιρετήσεις, κι εγώ θα σου χαρίσω ένα μυστικό.

Ο μικρός πρίγκιπας πήγε και ξαναείδε τα τριαντάφυλλα:

-Δε μοιάζετε καθόλου με το δικό μου τριαντάφυλλο, εσείς δεν είσαστε ακόμα τίποτα, τους είπε. Κανένας δε σας ημέρωσε κι εσείς δεν ημερώσατε κανένα. Είσαστε όπως ήταν η αλεπού μου. Ήταν μια αλεπού όμοια μ' εκατό χιλιάδες άλλες. Γίναμε όμως φίλοι, και τώρα είναι μοναδική στον κόσμο

Και τα τριαντάφυλλα δεν είχαν μούτρα να σταθούν.

-Είσαστε όμορφα, μα είσαστε άδεια, τους είπε ακόμη. Δεν μπορεί κανείς να πεθάνει για το χατίρι σας. Βέβαια, ένας κοινός διαβάτης, το δικό μου τριαντάφυλλο θα το νόμιζε πως σας μοιάζει. Αλλά εκείνο μόνο του έχει πιο πολύ σημασία απ' όλα εσάς μαζί, αφού είναι αυτό που πότισα. Αφού είναι αυτό που έβαλα κάτω από τη γυάλα. Αφού είναι αυτό που προστάτεψα με το παραβάν. Αφού είναι αυτό που τ' άκουσα να παραπονιέται ή να κομπάζει καμιά φορά και να σωπαίνει. Αφού είναι αυτό το δικό μου τριαντάφυλλο. Και ξαναγύρισε στην αλεπού: -Αντίο, της είπε.

-Αντίο, είπε η αλεπού. Να το μυστικό μου. Είναι πολύ απλό: μόνο με την καρδιά βλέπεις καλά. Την ουσία δεν τη βλέπουν τα μάτια.

-Την ουσία δεν τη βλέπουν τα μάτια, ξαναείπε ο μικρό πρίγκιπας, για να το θυμάται.

-Ο καιρός που έχασες για το τριαντάφυλλό σου είναι που το κάνει να έχει τόση σημασία.

-Ο καιρός που έχασα για το τριαντάφυλλό μου..., έκανε ο μικρός πρίγκιπας, για να το θυμάται.

-Οι άνθρωποι έχουν ξεχάσει τούτη την αλήθεια, είπε η αλεπού. Εσύ όμως δεν πρέπει να την ξεχάσεις. Απ' εδώ κι εμπρός θα είσαι για πάντα υπεύθυνος για εκείνο που έχεις ημερώσει. Είσαι υπεύθυνος για το τριαντάφυλλό σου...

-Είμαι υπεύθυνος για το τριαντάφυλλό μου..., ξαναείπε ο μικρός πρίγκιπας, για να το θυμάται.

CHAPITRE XXI

C'est alors qu'apparut le renard: - Bonjour, dit le renard.

- Bonjour, répondit poliment le petit prince, qui se retourna mais ne vit rien.

- Je suis là, dit la voix, sous le pommier.

- Qui es-tu ? dit le petit prince. Tu es bien joli...

- Je suis un renard, dit le renard.

- Viens jouer avec moi, lui proposa le petit prince. Je suis tellement triste...

- Je ne puis pas jouer avec toi, dit le renard. Je ne suis pas apprivoisé.

- Ah! pardon, fit le petit prince.

Mais, après réflexion, il ajouta: - Qu'est-ce que signifie "apprivoiser" ? - Tu n'es pas d'ici, dit le renard, que cherches-tu ? - Je cherche les hommes, dit le petit prince. Qu'est-ce que signifie "apprivoiser" ?

- Les hommes, dit le renard, ils ont des fusils et ils chassent. C'est bien gênant ! Ils élèvent aussi des poules. C'est leur seul intérêt. Tu cherches des poules ?

- Non, dit le petit prince. Je cherche des amis. Qu'est-ce que signifie "apprivoiser" ?

- C'est une chose trop oubliée, dit le renard. Ça signifie "créer des liens..."

- Créer des liens ? - Bien sûr, dit le renard. Tu n'es encore pour moi qu'un petit garçon tout semblable à cent mille petits garçons. Et je n'ai pas besoin de toi. Et tu n'as pas besoin de moi non plus. Je ne suis pour toi qu'un renard semblable à cent mille renards. Mais, si tu m'apprivoises, nous aurons besoin l'un de l'autre. Tu seras pour moi unique au monde. Je serai pour toi unique au monde...

- Je commence à comprendre, dit le petit prince. Il y a une fleur... je crois qu'elle m'a apprivoisé...

- C'est possible, dit le renard. On voit sur la Terre toutes sortes de choses...

- Oh! ce n'est pas sur la Terre, dit le petit prince.

Le renard parut très intrigué : - Sur une autre planète ? - Oui.

- Il y a des chasseurs, sur cette planète-là ? - Non.

- Ça, c'est intéressant ! Et des poules ? - Non.

- Rien n'est parfait, soupira le renard.

Mais le renard revint à son idée: - Ma vie est monotone. Je chasse les poules, les hommes me chassent. Toutes les poules se ressemblent, et tous les hommes se ressemblent. Je m'ennuie donc un peu. Mais, si tu m'apprivoises, ma vie sera comme ensoleillée. Je connaîtrai un bruit de pas qui sera différent de tous les autres. Les autres pas me font rentrer sous terre. Le tien m'appellera hors du terrier, comme une musique. Et puis regarde ! Tu vois, là-bas, les champs de blé ? Je ne mange pas de pain. Le blé pour moi est inutile. Les champs de blé ne me rappellent rien. Et ça, c'est triste ! Mais tu as des cheveux couleur d'or. Alors ce sera merveilleux quand tu m'auras apprivoisé ! Le blé, qui est doré, me fera souvenir de toi. Et j'aimerai le bruit du vent dans le blé...

Le renard se tut et regarda longtemps le petit prince: - S'il te plaît... apprivoise-moi ! dit-il. - Je veux bien, répondit le petit prince, mais je n'ai pas beaucoup de temps. J'ai des amis à découvrir et beaucoup de choses à connaître.

- On ne connaît que les choses que l'on apprivoise, dit le renard. Les hommes n'ont plus le temps de rien connaître. Ils achètent des choses toutes faites chez les marchands. Mais comme il n'existe point de marchands d'amis, les hommes n'ont plus d'amis. Si tu veux un ami, apprivoise-moi !

- Que faut-il faire? dit le petit prince.

- Il faut être très patient, répondit le renard. Tu t'assoiras d'abord un peu loin de moi, comme ça, dans l'herbe. Je te regarderai du coin de l'œil et tu ne diras rien. Le langage est source de malentendus. Mais, chaque jour, tu pourras t'asseoir un peu plus près...

Le lendemain revint le petit prince. - Il eût mieux valu revenir à la même heure, dit le renard. Si tu viens, par exemple, à quatre heures de l'après-midi, dès trois heures je commencerai d'être heureux. Plus l'heure avancera, plus je me sentirai heureux. A quatre heures, déjà, je m'agiterai et m'inquiéterai; je découvrirai le prix du bonheur ! Mais si tu viens n'importe quand, je ne saurai jamais à quelle heure m'habiller le cœur... Il faut des rites.

- Qu'est-ce qu'un rite ? dit le petit prince.

- C'est aussi quelque chose de trop oublié, dit le renard. C'est ce qui fait qu'un jour est différent des autres jours, une heure, des autres heures. Il y a un rite, par exemple, chez mes chasseurs. Ils dansent le jeudi avec les filles du village. Alors le jeudi est jour merveilleux ! Je vais me promener jusqu'à la vigne. Si les chasseurs dansaient n'importe quand, les jours se ressembleraient tous, et je n'aurais point de vacances.

Ainsi le petit prince apprivoisa le renard. Et quand l'heure du départ fut proche: - Ah! dit le renard... Je pleurerai. - C'est ta faute, dit le petit prince, je ne te souhaitais point de mal, mais tu as voulu que je t'apprivoise... Bien sûr, dit le renard.

- Mais tu vas pleurer ! dit le petit prince.

- Bien sûr, dit le renard.

- Alors tu n'y gagnes rien !

- J'y gagne, dit le renard, à cause de la couleur du blé.

Puis il ajouta: - Va revoir les roses. Tu comprendras que la tienne est unique au monde. Tu reviendras me dire adieu, et je te ferai cadeau d'un secret.

Le petit prince s'en fut revoir les roses:

- Vous n'êtes pas du tout semblables à ma rose, vous n'êtes rien encore, leur dit-il. Personne ne vous a apprivoisé et vous n'avez apprivoisé personne. Vous êtes comme était mon renard. Ce n'était qu'un renard semblable à cent mille autres. Mais j'en ai fait mon ami, et il est maintenant unique au monde.

Et les roses étaient bien gênées.

- Vous êtes belles, mais vous êtes vides, leur dit-il encore. On ne peut pas mourir pour vous. Bien sûr, ma rose à moi, un passant ordinaire croirait qu'elle vous ressemble. Mais à elle seule elle est plus importante que vous toutes, puisque c'est elle que j'ai arrosée. Puisque c'est elle que j'ai mise sous globe. Puisque c'est elle que j'ai abritée par le paravent. Puisque c'est elle dont j'ai tué les chenilles (sauf les deux ou trois pour les papillons). Puisque c'est elle que j'ai écoutée se plaindre, ou se vanter, ou même quelquefois se taire. Puisque c'est ma rose.

Et il revint vers le renard:

- Adieu, dit-il...

- Adieu, dit le renard. Voici mon secret. Il est très simple: on ne voit bien qu'avec le cœur. L'essentiel est invisible pour les yeux.

- L'essentiel est invisible pour les yeux, répéta le petit prince, afin de se souvenir.

- C'est le temps que tu as perdu pour ta rose qui fait ta rose si importante.

- C'est le temps que j'ai perdu pour ma rose... fit le petit prince, afin de se souvenir.

- Les hommes ont oublié cette vérité, dit le renard. Mais tu ne dois pas l'oublier. Tu deviens responsable pour toujours de ce que tu as apprivoisé. Tu es responsable de ta rose...

- Je suis responsable de ma rose... répéta le petit prince, afin de se souvenir.

	B 1	
1	Αγριοδήμου	Σταματία
2	Ακρίβου	Βασιλική
3	Αληπρασίτης	Αλέξανδρος
4	Ανθούλης	Δημήτριος
5	Αρότσος	Ιωάννης
6	Γιαννακός	Παναγιώτης
7	Γκουντουβάς	Γεώργιος
8	Γκρόζος	Δημήτριος
9	Ζατσελλάρι	Ερτιόν
10	Ζιώζιος	Δημήτριος
11	Ζουρλαδάνη	Ηλιάνα
12	Ζυγούλης	Αθανάσιος
13	Θανασούλης	Αγαμέμνων
14	Καλογιάννης	Δημήτριος
15	Καραγιάννη	Δήμητρα
15	Καραγιάννης	Νικόλαος
17	Καρακώστας	Θωμάς
18	Κατσαντώνη	Μυρτώ

	B 2	
1	Κατσιγιάννης	Βασίλειος
2	Κλεισιάρη	Δήμητρα
3	Κοντοθανάσης	Δημήτριος
4	Κουτσώνα	Ευαγγελία
5	Λέση	Ντενίσα
6	Μητούλας	Βασίλειος
7	Μπίμζα	Δήμητρα
8	Νακούλας	Δημήτριος
9	Νταμάνη	Αλεξάνδρα
10	Πάτσι	Αλμπιότ
11	Πατσιτός	Αθανάσιος
12	Σαμαρά	Γεωργία
13	Σαπουνά	Λευκή
14	Σγουραλή	Ζωή
15	Τόλιου	Μαργαρίτα
16	Τσακάλι	Κλενάντο
17	Φράκουλλι	Κλερίντ

Επιπλέον στοιχεία που χρησιμοποιήθηκαν για την υλοποίηση της εργασίας:

- **Le Petit Prince Antoine de Saint Exupery (αποσπάσματα)**
- **Κάποιες φωτογραφίες από το Google**
- **Αποσπάσματα από την ταινία Le Renard et l' Enfant**
- **Μουσική Angels Paradise**

**ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΙΚΗΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗΣ
ΤΑ ΖΩΑ ΚΑΙ ΤΑ ΦΥΤΑ ΤΗΣ ΠΕΡΙΟΧΗΣ ΜΑΣ
ΓΥΜΝΑΣΙΟ ΔΟΜΕΝΙΚΟΥ ΕΛΑΣΣΟΝΑΣ Ν. ΛΑΡΙΣΑΣ
ΤΑΞΗ Β ΣΧΟΛΙΚΟ ΕΤΟΣ 2012-2013
ΥΠΕΥΘΥΝΗ ΚΑΘΗΓΗΤΡΙΑ ΕΥΤΥΧΙΑ ΔΕΛΛΑ ΠΕ 05**

